

Pozvání do galerie místo úvodu

Jsou národy, které si nikdy nemusely dělat starosti s uhájením práva na svoji státní existenci. V dávných dobách získaly svobodu a pak už bez větších otřesů přetrvaly do dnešních dní. Nikdo se je neodvážil ohrozit a pokud tak přece jenom učinil, byl poražen a zesměšněn.

Pak jsou národy, jejichž lid po celá staletí marně usiloval o sjednocení. Některým se to podařilo až v době nedávné. Jiné národy svůj stát stále ještě nemají a žijí v jednom či ve více cizích národech.

Jsou také národy, které si v dávné minulosti vybojovaly samostatnost. Později ji však ztratily a musely žít v područí jiných národů. Nikdy ale nepřestaly věřit ve svobodnou budoucnost. K těmto národům patří i Češi.

České země tvořily ve středověku silný stát, později však byly utiskovány v Říši rakousko-uherské. Teprve porážka Rakouska-Uherska v 1. světové válce jim umožnila se osamostatnit. Stalo se tak v roce 1918, proto je tento rok prvním rokem života samostatného Československa.

Rok 1918 má na svém konci číslo osm a osmička na konci letopočtu je pro náš národ tak trochu tajemným číslem. Většina důležitých událostí, které poznamenaly život státu, se odehrála v letopočtech uzavřených číslovkou osm.

I naše putování novodobou historií České republiky povede kolem milníků s čísly 1918, 1938, 1948, 1968, 1989.

Vidíte? Jen poslední letopočet jako by se rok kdesi pozdržel. Věřme však, že je to proto, aby našim národům předpověděl šťastnější budoucnost, protože předcházející letopočty... Ale neředbíme příběhům zachyceným v naší učebnici.

Pokusme si v duchu představit, že celou minulost od vzniku republiky zachytil na své obrazy malíř. Obrazy pak rozevřel v galerii o pěti výstavních sálech. Co letopočet – to jeden sál: 1918, 1938, 1948, 1968 a 1989.

V jednotlivých sálech, které si během roku společně projdeme, nalezneme obrázky z života našeho státu.

A protože s každým obdobím je spjata jiná postava dějin, představme si ještě u vchodu do sálu portréty významných mužů, kteří v té době stáli v čele státu. I o těchto politicích si něco povíme. O tom, jací byli a co dobrého či zlého pro nás, naše rodiče i prarodiče, vykonali.

A to na úvod úplně stačí – prohlídka může začít.